

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 18 JANVIER 2011

Après-midi

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 18 JANUARI 2011

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur en voorgezeten door de heer Peter Logghe.
La séance est ouverte à 14.20 heures et présidée par M. Peter Logghe.

01 Vraag van de heer Bruno Tobback aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het ophouden van verlieslatende steenkoolmijnen" (nr. 1390)

01 Question de M. Bruno Tobback au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le maintien en activité de charbonnages déficitaires" (n° 1390)

01.01 Bruno Tobback (sp.a): Mijnheer de voorzitter, dit is een vraag in uitgesteld relais. Ik heb ze laten uitstellen in de commissievergadering net voor de Europese Raad, omdat er toen twee vergaderingen samenvielen. Het zegt iets over de frequentie waarmee wij vragen stellen in de commissie dat het anderhalve maand duurt vooraleer een vraag opnieuw geagendeerd geraakt, maar *soit*.

Mijn vraag ging over de Europese Raad van 10 december en de Belgische intenties daar. Uiteraard is die vergadering achter de rug, maar ik stel voor dat we het kort hebben over het resultaat ervan en over eventuele toekomstige ontwikkelingen ter zake.

Het probleem is niet onbelangrijk. Op de agenda van de Europese Raad stond op 10 december de discussie tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over het wijzigen van de regulering van staatssteun voor koolmijnen, met name voor verlieslatende steenkoolmijnen in Europa. De Commissie stelde voor tot 2014 steun te geven bij sluiting, alsook een bijkomende sociale en milieugerelateerde steun, tot 2026, voor kosten die verband houden met de sluiting.

Het Europees Parlement wilde blijkbaar verder gaan. Het wilde in ieder geval tot 2018 de steun voor verlieslatende steenkoolmijnen toelaten, vooral onder druk van landen als Duitsland en Spanje, die nog redelijk wat verlieslatende steenkoolmijnen op hun grondgebied tellen.

In ieder geval is het duidelijk dat blijvende steun voor een brandstof als steenkool in Europa een hoop nadelen heeft, los van de kosten. Men brengt middelen naar een sector, waarvan men weet dat hij in de toekomst toch gedoemd is en dat hij op korte termijn een hoop milieukosten met zich brengt. Er is onder andere een zeer grote CO₂-uitstoot en een hoge uitstoot van roet en van andere schadelijke stoffen.

Zonder respectloos te willen zijn voor mensen die daar hun kost mee verdienen, het gaat over kosten op een sterfhuus. Men weet dat dat voor de toekomst hoe dan ook niet houdbaar is.

Mijn vraag was oorspronkelijk wat de positie van België was inzake de discussie op de Europese Raad tussen het Europees Parlement enerzijds, en de Europese Commissie anderzijds. Ik maak daarvan nu het volgende. Ten eerste, wat was de positie van België en wat was de uitkomst van die Raad? Is er toen een

beslissing genomen over het dossier?

Ten tweede, in welke richting ziet u een en ander evolueren, in de veronderstelling dat u nog enige tijd op de stoel zit waar u nu zit, al was u waarschijnlijk liever al een tijd weggeweest?

01.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Collega Tobback, ik dank u voor uw vraag, maar ik denk dat er al een vorige commissievergadering geweest is waarop uw vraag geagendeerd stond. Ik was er, maar u was er niet.

01.03 **Bruno Tobback** (sp.a): (...)

01.04 Minister **Vincent Van Quickenborne**: De EU-Raad Concurrentievermogen, onderdeel Industrie, werd voorgezeten door mijn collega Jean-Claude Marcourt. Hij heeft het dossier behandeld. Het Belgische voorzitterschap heeft het voorstel van de Europese Commissie voor de sluiting van die steenkoolmijnen tegen 2014 gesteund. België heeft geen nationale positie ingenomen tijdens de discussie.

Wat is de beslissing? De tijd is intussen inderdaad verstreken. In december werd op het niveau van de adjunct-permanente vertegenwoordigers, Coreper 1, overeenstemming gevonden onder de lidstaten over de volgende punten: de definitieve sluiting van de verlieslatende steenkoolmijnen tegen december 2018, een verplichte degressiviteit van de staatssteun voor de sluiting van de steenkoolmijnen met 25 % in 2013, 50 % in 2015 en 75 % in 2017, in vergelijking met de staatssteun in 2011, de verplichte indiening van een actieplan om de milieueffecten te verzachten van de steenkoolmijnen die staatssteun ontvangen in het kader van de sluiting – dat is een absolute voorwaarde voor de toekenning van de staatssteun – en het van toepassing worden van een beslissing vanaf 1 januari 2011.

De Europese Commissie heeft daarop haar positie in december geformaliseerd, aan de Europese Raad. De EU-Raad Concurrentievermogen van 10 december heeft het bereikte akkoord bevestigd. Er wordt hierover geen verdere discussie gepland, aangezien het akkoord gesloten is.

01.05 **Bruno Tobback** (sp.a): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord in drie in plaats van in twee stappen, maar blijkbaar is er mij een stap ontgaan.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Collega Luykx, bent u bereid om uw vraag nr. 1711 over de beroepsprocedure door de Belgische mededingingsautoriteit eerst te stellen? Hopelijk kunnen we daarna voorzitter Van der Auwera begroeten in deze vergadering.

02 **Vraag van de heer Peter Luykx aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de beroepsprocedure door de Belgische mededingingsautoriteit" (nr. 1711)**

02 **Question de M. Peter Luykx au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la procédure de recours de l'autorité de concurrence belge" (n° 1711)**

02.01 **Peter Luykx** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen enkel probleem mee om de volgorde van de vragen aan te passen.

Mijnheer de minister, op 7 december 2010 sprak het Europees Hof van Justitie zich uit over een prejudiciële vraag inzake een Belgische mededingingszaak.

Wanneer tegen een beslissing van de Raad voor de Mededinging beroep wordt aangetekend, is blijkbaar nergens bepaald dat de Belgische mededingingsautoriteit als partij in beroep kan optreden. Het Hof van Justitie ziet in voorgaande vaststelling een schending van het Europees recht, meer bepaald van artikel 35 van verordening 1/2003. De Belgische mededingingsautoriteit moet immers ook mede het Europees mededingingsrecht afdwingen. Voorgaande verplichting geldt ook in beroepszaken.

Er is dan wel geen formele veroordeling van België. Het Hof van Justitie zegt echter wel klaar en duidelijk dat België door voormelde lacune het Europees recht schendt.

Mijnheer de minister, daarom heb ik de volgende vragen.

Ten eerste, op welke wijze zal of kan de genoemde situatie worden rechtgezet? Welke tak van de mededingingsautoriteit wordt het best aangeduid om beroep aan te tekenen en de zaak nader op te volgen?

Ten tweede, hoe wordt de impact op de werklast van de mededingingsautoriteit door deze bijkomende taak ingeschat? Er zullen wellicht memories en conclusies moeten worden opgesteld.

Ten slotte, is het volgens u nodig om voor bedoelde taken bijkomende middelen in te schrijven?

02.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Luykx, de uitspraak van het Europees Hof van Justitie moet ons er inderdaad toe aanzetten de wetgeving aan te passen en dus de mogelijkheid in de wet in te schrijven dat de Belgische mededingingsautoriteit voor, bijvoorbeeld, het hof van beroep kan optreden om zijn eigen beslissingen te verdedigen.

Het Hof van Justitie stelt echter niet dat er per se altijd moet worden opgetreden. Het stelt wel dat een stelselmatig niet verschijnen problematisch is.

Er moet dus een aanpassing gebeuren. De aanpassing zal moeten uitgaan van de bestaande structuur van de Belgische mededingingsautoriteit, die, zoals u weet, uit twee takken bestaat, met name de Raad voor de Mededinging, bestaande uit het rechtscollege en het auditoraat, en, anderzijds, de Algemene Directie Mededinging binnen de FOD Economie.

De wetgever zal zorgvuldig moeten afwegen aan welke van voornoemde organen de bevoegdheid in kwestie wordt toegewezen. Het lijkt bijvoorbeeld niet evident om de Raad in zijn vorm van rechtscollege de bedoelde bevoegdheid te geven. Desgevallend zou het ene rechtscollege bij het andere moeten optreden. Het auditoraat aanduiden geeft mogelijkserwijs ook problemen. In specifieke situaties kan de beslissing van de Raad immers afwijken en zelfs diametraal tegengesteld zijn aan de bevindingen en het verslag van de auditeur.

Dan zal het moeilijk zijn om de positie te bepalen die het auditoraat moet innemen voor een rechtbank. De Algemene Directie heeft dan weer misschien niet de nodige onafhankelijkheid om op te treden voor een rechtbank.

Desalniettemin, gelet op die problemen, weet u dat in de huidige politieke situatie een wetgevend initiatief hieromtrent niet evident is.

Ik kom dan bij uw tweede vraag. De exacte impact van dit alles is moeilijk in te schatten, maar uit de contacten die ik heb genomen met de diensten blijkt dat de werklast hierdoor kan toenemen.

Gegeven mijn antwoord op punt 2 en gegeven dat de capaciteit van de mededingingsautoriteiten momenteel volledig wordt gebruikt, is een uitbreiding inderdaad aangewezen. Ik wil er wel op wijzen dat ik in de voorbije drie jaar tijdens mijn ambt als minister de diensten bewust gevoelig heb versterkt, binnen een globale afbouw van het aantal ambtenaren op mijn dienst met meer dan 10 %. Wij hebben ons geconcentreerd op de dienst Mededinging omwille van diens belang.

Voor deze opdracht zal een uitbreiding aangewezen zijn. Ook hier geldt het adagium dat, gelet op de moeilijke budgettaire toestand en het feit dat wij op dit ogenblik in lopende zaken zitten, hier geld voor vrijmaken niet evident is.

02.03 **Peter Luykx** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik begrijp dat u op de drie delen van mijn vraag confirmatief antwoordt, namelijk dat er een aanpassing nodig is, dat de huidige structuur niet altijd tegemoetkomt aan de problemen waarmee zij geconfronteerd wordt, dat de werklast inderdaad toeneemt en dat er eigenlijk ook wel bijkomende middelen nodig zijn.

Het auditoraat lijkt ons ook de meest logische keuze. Zij hebben inderdaad de kennis en de kunde. Zij zijn natuurlijk niet zo talrijk. Bijkomend probleem is misschien dat een auditeur, die geen gelijk krijgt bij de Raad, zelf in beroep zou kunnen gaan bij het hof van beroep. Het betreft echter een kleine wereld en dit lijkt niet zo voor de hand liggend.

Ik heb dienaangaande zelf een wetsvoorstel ingediend tijdens de vorige legislatuur. Ik zal dit wetsvoorstel

hernemen in deze legislatuur.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van de heer Peter Luykx aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het rijverbod voor vrachtwagens in Zuid-België" (nrs 1735 en 1800)

03 Question de M. Peter Luykx au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'interdiction de circulation pour les poids lourds dans le sud de la Belgique" (n°s 1735 et 1800)

03.01 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag dateert van midden december. Toen werden wij onverwacht door sneeuw overvallen.

Op donderdag 16 december stelde Waals minister van Openbare Werken, Benoît Lutgen, een rijverbod in voor vrachtwagens van meer dan 7,5 ton en dit vanaf 14 u 30. Dit rijverbod was van toepassing op de provincies Namen, Luxemburg en Luik en werd pas een dag later, op 17 december omstreeks 9 u 30 opgeheven.

Het rijverbod was een gevolg van de weersomstandigheden en de situatie op het Noord-Franse verkeersnet.

Een dergelijke maatregel brengt aanzienlijke kosten en problemen met zich mee voor de vrachttransporteurs. De vrachttransporteurs zijn ook in de regio waar ik woon, Noord-Limburg, sterk vertegenwoordigd.

Ik zou u dan ook willen vragen om in overleg te treden met Waals minister Lutgen om op de volgende vragen een antwoord te verkrijgen.

Kunt u duiden waarom het rijverbod op die wijze globaal en over deze drie provincies werd uitgevaardigd? Was het niet mogelijk om, met de inzet van de juiste middelen, bepaalde transportcorridors toch open te houden? Welke inspanningen werden hiertoe ondernomen?

Kunt u ons ook laten weten welke acties het Waals Gewest zal ondernemen om beter voorbereid te zijn zodat een globaal rijverbod voor vrachtwagens in de toekomst kan worden vermeden?

Kunnen uw diensten berekenen welke economische kosten gepaard gaan met het rijverbod dat plaatsvond op 16 en 17 december? Zo ja, hoeveel is dat?

03.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mijnheer de voorzitter, collega Luyckx, ik heb uw vraag voorgelegd aan het Federaal Planbureau. Het gaat over de beslissing om tussen 16 december om 14 u 30 en 17 december om 09 u 30 en op 19, 20, 23 en 24 december – ongeveer zestig uur in totaal – een rijverbod in te stellen voor vrachtwagens van meer dan 7,5 ton.

De economische impact van de maatregel kan zowel worden bekeken voor de economie als geheel – via het bbp – als voor de transportsector in het bijzonder.

Ten eerste, de impact op het bbp. Er zijn verschillende oogpunten, zoals de bestedingen van gezinnen, overheid en ondernemingen in het buitenland. Volgens het Federaal Planbureau lijkt de impact slechts heel tijdelijk. Gezinnen, overheid en ondernemingen verminderen hun bestedingen niet als gevolg van het rijverbod. Uitvoer en invoer dalen wel wanneer de maatregel in voege is, maar een compensatie tijdens de volgende dagen lijkt aannemelijk zodat de netto-impact minimaal is.

Het wegvallen van het transitvervoer – het vervoer van een buurland naar een ander buurland waarbij België enkel dienst doet als transitland – heeft volgens het Federaal Planbureau geen of slechts een beperkte economische weerslag. Er is slechts een vermindering van de verkoop van brandstoffen en een beperking van de aankoop van diensten op de weg.

Wat betreft het nationaal vervoer, wordt de productie in andere bedrijfstakken beïnvloed, in de mate dat binnenlandse productie niet kan plaatsvinden omdat goederen niet konden worden geleverd. Dit doet zich slechts voor indien bedrijven geen voorraad hebben van de goederen die zij gebruiken in het productieproces. Omdat het verbod van korte duur was, kan volgens het Federaal Planbureau worden

verwacht dat de binnenlandse productie slechts heel tijdelijk en weinig werd verstoord.

Het Federaal Planbureau heeft geen kwantificering uitgewerkt omdat de verwachte impact voor de globale economie beperkt is.

Ten tweede is er de impact op de transportsector zelf. Die impact is heel direct, in de mate dat deze niet was voorzien door de sector. Indien wel gepland, kan worden verwacht dat het vervoer een nieuwe planning krijgt of dat het vervoer eventueel kan worden georganiseerd via bestelwagens of vrachtwagens van minder dan 7,5 ton. Indien niet gepland, zoals nu, kunnen de vrachtwagens niet uitrijden en worden zij geblokkeerd op de weg. Dit betekent voor de sector een verlies van inkomen. Facturen kunnen niet worden verstuurd voor diensten die niet worden geleverd, terwijl de uitgaven minstens gedeeltelijk doorlopen, zoals de betaling van de loontrekkenden.

Extra uren zullen worden gepresteerd om het vervoer alsnog te laten plaatsvinden. Het resultaat is een dalende rentabiliteit. Indien bederfbare goederen worden vervoerd, kan er eventueel sprake zijn van de noodzaak tot vernietiging, met een verlies voor de vervoerder of de opdrachtgever tot gevolg.

Het Federaal Planbureau heeft geen gedetailleerde berekening uitgewerkt, maar volgens FEBETRA – Federatie van Belgische Transporteurs – bedroeg de kostprijs van het rijverbod bijna 100 miljoen euro voor de sector. Volgens FEBETRA stond de helft van de 60 000 vrachtwagens stil tijdens die zestig uur rijverbod. Zij rekent 55,5 euro per uur stilstand en komt op die manier aan 99,9 miljoen euro.

Ten slotte is het belangrijk om te vermelden dat het rijverbod door de bevoegde Waalse minister werd ingesteld om problemen te vermijden. De kans op ongevallen stijgt wanneer vrachtwagens in moeilijke weersomstandigheden moeten rijden. Daarom moeten niet alleen de economische kosten bekeken worden, maar ook het alternatief, namelijk een situatie zonder rijverbod, maar met een verhoogd risico op ongevallen, verkeersproblemen en een algemeen verlies van uren als gevolg daarvan voor de betrokken voertuigen en de andere voertuigen op de weg.

U vroeg naar overleg met Waals minister Lutgen. Die materie behoort tot de staatssecretaris voor Mobiliteit. Ik stel dan ook voor dat u die vraag voorlegt aan mijn collega Schouppe.

03.03 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de minister, ik stel toch vast dat de impact van zo'n kort verbod voor vrachtverkeer boven 7,5 ton enorm groot is voor de sector zelf. Het gaat om 100 miljoen euro, volgens FEBETRA. Ik denk dat de sector verrast was en dat er zeker onvrede bestond bij verschillende transportbedrijven over de al te snelle en volgens sommigen overhaaste beslissing om het verkeer stil te leggen.

Ik denk dat dat in de toekomst vermeden moet worden. Overleg is de enige manier om daartoe te komen. Ik zal daarom mijn vraag ook aan de staatssecretaris voor Mobiliteit stellen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Voorzitter: Peter Luykx.
Président: Peter Luykx.*

04 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "reclameronselaars" (nr. 1625)

04 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les démarcheurs publicitaires" (n° 1625)

04.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, onlangs maakte u bekend dat u de lijst met valse reclameronselaars op de webstek van de FOD Economie zou plaatsen. Wij kunnen ons natuurlijk wel vinden in die maatregel, die er in elk geval voor zal zorgen dat malafide reclamebedrijven in de toekomst een stuk van hun actieradius zullen kwijtspelen. Maar heel wat Vlaamse bedrijven zijn in de afgelopen jaren in de val getrapt en worden belaagd met facturen en boeteclausules opgesteld door de valse reclameronselaars. Met andere woorden, die lijst is goed voor de toekomst maar ondertussen is x aantal bedrijven in de val getrapt. Wat kan de overheid doen om die bedrijven eventueel bij te staan?

Ik heb enkele concrete vragen voor u. Wat moet er gebeuren met de gedupeerde bedrijven? Ik heb brieven aan bedrijven in België waarin valse reclameronselaars dreigen met rechtszaken voor betaling van driejaarlijkse facturen van bijna 1 000 euro per jaar, in totaal dus een factuur van ongeveer 3 000 euro. Bestaat er een plan bij de FOD Economie om de bedrijven bij te staan? Wat kan men doen? Wordt er gedacht aan juridische bijstand?

Ten tweede, om de vraag juridisch te kaderen, moeten onze bedrijven die facturen van nepbedrijven wel betalen? Men zou het kunnen bekijken als contracten met firma's met fictieve adressen, fictieve telefoon- en faxnummers, spookfirma's dus. Kan men er niet van uitgaan dat de contracten eigenlijk onbestaande zijn en dus zonder voorwerp, want gesloten met onbestaande contractanten? Met andere woorden, bestaat er een juridische dwang om die contracten te betalen?

Ten derde, zou er vanuit de FOD Economie hierover communicatie kunnen worden verstuurd naar bedrijven die reeds de dupe werden van buitenlandse valse reclameronselaars?

Ten vierde, kan er eventueel overleg worden opgezet met de ministers van de thuislanden van de verschillende bekende valse reclameronselaars?

Ten vijfde heb ik enkele vragen die u misschien schriftelijk kunt beantwoorden. Hoeveel klachten werden er ondertussen ingediend tegen valse reclameronselaars? Hoeveel bedrijven of eenmanszaken zijn ondertussen ingegaan op dreigementen tot betaling, als u daar natuurlijk een zicht op hebt? Heeft men een globaal zicht op de schade voor de economische sectoren in België door die toch wel zeer malafide reclameronselaars, die intussen weer opduiken in West-Vlaanderen?

04.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mijn diensten treden inderdaad heel bedachtzaam op. We doen heel veel preventiecampagnes en we hebben ook die lijst gepubliceerd, met, naar ik heb vastgesteld, toch enig effect. We stellen ook pv's op. Maar de uiteindelijke beslissing valt op het niveau van de parketten en de rechtbanken.

Ondernemingen kunnen zich daar ook burgerlijke partij stellen. Verder dan dat kunnen wij niet gaan. Justitie moet haar werk doen. Het is ook aan Justitie om effectief tot veroordelingen over te gaan. Dat is in een aantal dossiers ook gebeurd. Er is een goed samenspel nodig tussen de FOD Economie, de Economische Inspectie en Justitie.

U vraagt of er al dan niet moet worden betaald. In de communicatie van de FOD Economie roepen wij steeds op om niet te betalen. Dat staat ook uitdrukkelijk vermeld op de website waar die lijst wordt weergegeven. Het is belangrijk te vermelden dat er slechts weinig gevallen bekend zijn, waarbij reclameronselaars effectief overgaan tot de dagvaarding. Aangezien het in vele gevallen ook gaat om louter fictieve firma's, zie ik niet in hoe men effectief voor een rechtbank zou kunnen dagvaarden. Hij die voor de rechtbank de inning van een schuldvordering eist, draagt de bewijslast om de gegrondheid van zijn vordering te bewijzen. Aangezien het vaak gaat om spookfirma's, is het louter chantage en is het niet verstandig om daarop in te gaan.

In verband met de thuislanden en de samenwerking zijn er op verschillende niveaus initiatieven. Het Europees Parlement heeft op 16 december 2008 een resolutie van niet-wetgevende aard aangenomen over bedrijven die misleidende gegevensbankdiensten aanbieden. De Europese Commissie heeft op 4 maart 2009 een vervolgdossier op de resolutie goedgekeurd. In het International Consumer Protection and Enforcement Network, een samenwerking van de verschillende diensten Economische Inspectie, komt het thema heel vaak aan bod. Er worden diepgaande analyses aan gewijd. Er wordt ook informatie uitgewisseld. Op 4 en 5 november 2010 was er een tweede vergadering in Brugge onder ons voorzitterschap van The International Mass-Marketing Fraud Working Group. Dat werd mede georganiseerd door de Economische Inspectie. Er waren discussies over bedrog met bedrijfsgidsen. Het bleek dat Australië, Canada en Nederland eveneens met de problematiek werden geconfronteerd. In de werkgroep zijn er grondige analyses gepland, specifiek over het witwassen van geld en gegevensuitwisselingen.

Sinds 1 januari 2010, dus een goed jaar geleden, hebben wij reeds 1 202 klachten ontvangen. In de meeste gevallen werd niet tot betaling overgegaan. Dat belet echter niet dat een aantal firma's wel in de val gelopen is en per vergissing en/of door een boekhoudkundige nalatigheid zonder betwisting overging tot de betaling van de facturen. Daar er een terughoudendheid bestaat een dergelijk bedrag te melden en klacht in te dienen, kan er geen exhaustief zicht op de schade worden gegeven.

04.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, uw antwoord was vrij duidelijk. U roept bijna op tot inciviek gedrag, mijnheer de minister, door te stellen dat contracten die werden gesloten, eigenlijk niet betaald hoeven te worden. Maar inderdaad, het gaat hier om nepfirma's, met nepadressen, fictieve telefoon- en faxnummers, spookfirma's kortom. Er zijn inderdaad heel wat redenen om niet te betalen.

Ik ben blij dat men op de webstek de raad geeft vooral niet in te gaan op dreigementen van dat soort malafide bedrijven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van mevrouw Veerle Wouters aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de opslag van in beslag genomen vuurwerk" (nr. 1827)

05 Question de Mme Veerle Wouters au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'entreposage de matériel pyrotechnique confisqué" (n° 1827)

05.01 Veerle Wouters (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag dateert van voor de kerstperiode. De vragen zullen daardoor hier en daar misschien enigszins gedateerd zijn.

Vuurwerk dat door een juridische of administratieve overheid in beslag wordt genomen, mag slechts in een aantal daarvoor aangeduide depots worden opgeslagen.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken zou net voor kerst een rondzendbrief hebben verstuurd met de melding dat de opslag van het in beslag genomen materiaal toegelaten is bij FN Herstal, afdeling Zutendaal of bij Alpeco Fireworks in Sugny.

U hebt misschien ook vernomen dat onder meer de burgemeester van Zutendaal een aantal opmerkingen ter zake had.

Mijnheer de minister, kunt u mij meedelen hoeveel controles er in 2010 werden uitgevoerd met betrekking tot het gebruik en het opslaan van vuurwerk? Wat zijn hierbij de meest vastgestelde overtredingen?

In een aantal gevallen wordt door de controlerende diensten tot een inbeslagname van vuurwerk overgegaan. Hoeveel vuurwerk werd in 2010 in beslag genomen?

Bent u van mening dat de opslagcapaciteit voor vuurwerk momenteel voldoende is? In een rondzendbrief van 2005 kon er nog naar vier sites worden afgevoerd. Momenteel zijn dat nog slechts de twee die ik heb vernoemd.

De burgemeester van Zutendaal wil de opslag van vuurwerk in zijn gemeente alvast verbieden omdat Zutendaal blijkbaar niet voldoende opslagplaats heeft om dat extra vuurwerk op een veilige manier te stockeren. Kunt u bevestigen dat de opslagruimte vol was?

Volgens de burgemeester is vooral de vernietiging van het vuurwerk een probleem. Dat zou blijkbaar alleen mogelijk zijn in het buitenland. Het pijnpunt is dat het lang zou duren vooraleer de in beslag genomen capaciteit kan worden vernietigd. Het vuurwerk moet dus lang worden opgeslagen. Wat zijn de eventuele pijnpunten en hoe kan hieraan verholpen worden?

In welke sancties wordt voorzien als de opslagmethode, bijvoorbeeld in Zutendaal, ongeoorloofd zou zijn?

Ik verwijs naar het jaar daarvoor, waarbij het vuurwerk in containers op de parking stond en niet fatsoenlijk kon worden opgeslagen, omdat de capaciteit volledig bezet was. Wij denken ter zake terug aan het hele verhaal in Enschede, Nederland.

Welke sancties bestaan er tegen het bedrijf in kwestie? Is er in principe voldoende?

05.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Wouters, in 2010 werden door de FOD Economie 400 controles uitgevoerd. De controles hadden enkel betrekking op de opslag en de aard van vuurwerk en niet op het gebruik ervan. De controle op het gebruik van vuurwerk is immers een

bevoegdheid van de stad of gemeente en wordt in het politiereglement geregeld.

De meest vastgestelde overtredingen bij voornoemde controles zijn het opslaan van vuurwerk zonder vergunning, het opslaan van vuurwerk in grote hoeveelheden of van een andere aard dan in de afgeleverde vergunning toegestaan.

De hoeveelheid in beslag genomen materiaal in 2010 wordt op een brutogewicht van 15 ton geschat.

Op basis van de ervaring en expertise van de FOD Economie kan worden gesteld dat de huidige opslagcapaciteit voor vuurwerk voldoende is. In de vergunde opslagplaats van Sugny is nog een beschikbare capaciteit voor de opslag van ongeveer 6 000 tot 8 000 ton brutogewicht aan vuurwerk.

Voor de opslagplaats in Zutendaal treed ik de burgemeester bij, wanneer hij stelt dat er geen in beslag genomen vuurwerk op een onveilige manier mag worden gestockeerd. Opslag mag uitsluitend in reglementair vergunde opslagplaatsen gebeuren.

Het klopt dat de vergunde opslagplaats in Zutendaal eind 2010 volledig bezet was. Vanaf dat ogenblik werd er in Zutendaal dan ook niet langer gestockeerd. De bevoegde dienst van de FOD Economie had ter zake contact met de exploitant van de inrichting, die zelf met de gemeente in contact stond. De FOD heeft ook het Crisiscentrum van Binnenlandse Zaken op de hoogte gebracht.

De vernietiging van in beslag genomen vuurwerk houdt gelijke tred met de aanvoer van in beslag genomen vuurwerk. De vernietiging gebeurt niet in België omdat er geen vergunde vernietigingsinstallaties beschikbaar zijn. Het is de FOD Justitie die voor de in beslag genomen goederen verantwoordelijk is. Het zijn de gerechtelijke overheden die het bevel tot vernietiging van bedoelde goederen kunnen geven.

In samenwerking met de FOD Justitie werd dan ook een procedure voor de reglementaire vernietiging in het buitenland opgesteld. Zo werd begin 2010 zowat 300 ton in beslag genomen vuurwerk in het buitenland vernietigd, wat met de inbeslagname van de voorbije tien jaar overeenkwam.

De sancties die bij de vaststelling van ongeoorloofde opslagmethodes voor vuurwerk zijn vastgelegd, zijn in de springstoffenwetgeving bepaald. Het gaat om inbeslagname en verbeurdverklaring van de goederen, met eventueel bijkomende boetes en gevangenisstraf. Behalve voormelde gerechtelijke vervolging kan als administratieve sanctie ook de intrekking van de afgeleverde vergunning worden bevolen.

05.03 Veerle Wouters (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb hierbij toch een bemerking.

Blijkbaar was al op voorhand aan de provinciegouverneur gemeld dat er onvoldoende plaats was. Ik vind het erg dat in een brief staat dat de afvoer naar Zutendaal moet gebeuren, terwijl al door Zutendaal aan de gouverneur werd gemeld dat er onvoldoende capaciteit zou zijn.

Ik hoop dat voor het volgende jaar eerst wordt nagegaan of de depots die men opgeeft op dat ogenblik over voldoende capaciteit beschikken, vooraleer een omzendbrief te sturen waarin men zegt waar moet worden geleverd.

05.04 Minister Vincent Van Quickenborne: Ik zal dat doen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Peter Logghe.

Président: Peter Logghe.

06 Samengevoegde vragen van

- de heer Peter Luykx aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de verkoop van het Belgisch paviljoen" (nr. 1579)

- mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het investeren van de winst van het Belgisch paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Shanghai in de internationale uitstraling van ons land" (nr. 1771)

- de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Begroting over "de opbrengst van de verkoop van het Belgisch paviljoen in Shanghai" (nr. 1397)

06 Questions jointes de

- M. Peter Luykx au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la vente du pavillon belge" (n° 1579)

- Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le réinvestissement des bénéfices réalisés par le pavillon belge à l'Exposition universelle de Shanghai dans le rayonnement international de notre pays" (n° 1771)

- M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre du Budget sur "le produit de la vente du pavillon belge à Shanghai" (n° 1397)

06.01 **Peter Luykx** (N-VA): Mijnheer de minister, ik heb een vraag over het Belgisch paviljoen waarover Leo Delcroix, commissaris-generaal van de Belgische regering, op de laatste dag van de Wereldtentoonstelling in Shanghai bekend heeft gemaakt dat het dan toch verkocht zou worden. Aanvankelijk zag het ernaar uit dat de paviljoenen van alle deelnemende landen met de grond gelijkgemaakt zouden worden. De Chinese regering verbood ondergeschikte besturen immers om de paviljoenen te kopen.

Het Belgische paviljoen krijgt alsnog een tweede leven. Eerst werd het technologische luik van het paviljoen overgebracht naar Henegouwen, naar het wetenschapsmuseum Mundaneum. Een maatschappij uit de stad Qingdao zal het paviljoen heropbouwen. Begin november kon de heer Delcroix nog niet meedelen hoeveel de verkoop zou opbrengen, aangezien hierover pas duidelijkheid zou komen na de heropbouw en de betaling van rechten en belastingen. Vandaag bestaat er nog steeds onduidelijkheid over de manier waarop de gemaakte winst uit de verkoop zal aangewend worden.

In de commissie van 26 oktober deelde u mee dat het positieve saldo van de Belgische deelname aan de expo terugvloeit naar het fonds voor internationale tentoonstellingen en kan gebruikt worden voor deelname aan volgende internationale tentoonstellingen. Begin november liet de heer Leo Delcroix uitschijnen dat hij graag zou zien dat de fondsen aangewend worden tot promotie van België en de regio's. Een zelfde geluid horen we ook bij ontslagnemend premier Leterme. Hij stelde op 9 december op het Attractiveness Symposium in Bozar voor om de opbrengst van het Belgisch paviljoen te herinvesteren in de internationale uitstraling van ons land en om wereldevenementen naar Brussel en naar België te halen.

Mijnheer de minister, ten eerste, heeft regeringscommissaris Leo Delcroix inmiddels een getekend contract op zak waartegen de Chinese regering zich niet meer kan verzetten? Heeft u zicht op het bedrag waarmee de verkoop van de infrastructuur van het paviljoen gepaard gaat?

Welk bedrag heeft het wetenschapsmuseum Mundaneum overgemaakt om het technologische luik van het paviljoen over te nemen?

Ten derde, hebt u binnen de federale regering overleg gepleegd over de manier waarop de nettowinst van de verkoop in de toekomst zal worden aangewend? Werden er al projecten aangebracht die in aanmerking komen om financieel ondersteund te worden met de middelen die vrijkomen door de verkoop van het paviljoen?

Tot slot, in welke mate zullen de regio's worden betrokken bij de bestemming van de opbrengsten uit de verkoop?

Ik dank u bij voorbaat voor uw antwoord.

06.02 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er is die lancering van de eerste minister geweest om de opbrengst van de verkoop te herinvesteren in de internationale uitstraling van ons land en om wereldevenementen naar Brussel en België te halen.

Hoeveel bedroeg de winst uit de verkoop van Belgische producten tijdens de expo? Hoeveel betaalt het Mundaneum voor het tentoonstellen van de technologieën? Hoeveel leverde de verkoop van het paviljoen zelf op? Is er reeds een overleg geweest binnen de federale regering over de verdere uitwerking van het voorstel van de eerste minister? Op welke manier zou de samenwerking met de Gewesten kunnen verlopen?

06.03 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de Wereldtentoonstelling in

Shanghai sloot haar deuren op 31 oktober 2010.

Onze deelname was een groot succes. Ons paviljoen, dat tegelijkertijd ook het paviljoen van de Europese Unie was, behoorde tot de absolute publiekstrekkingen. Onze bedrijven en wetenschappelijke instellingen hebben hun troeven op een unieke manier kunnen voorstellen aan de geïnteresseerde Chinese partners.

De definitieve financiële afrekening van de Belgische deelname aan de Wereldtentoonstelling zal wellicht beschikbaar zijn in de loop van mei 2011. Op dit moment zijn de precieze kosten voor de sanering van het perceel, de ontmanteling van het Belgisch paviljoen en zijn inhoud, de heropbouw van het paviljoen op zijn nieuwe bestemming en de verschuldigde belastingen aan de Chinese autoriteiten nog niet volledig gekend.

Op basis van de financiële gegevens die vandaag gekend zijn, rekent het commissariaat-generaal voor de Wereldtentoonstelling in Shanghai op een totale opbrengst voor de federale Staat van ongeveer 5,5 miljoen euro. Hiervan zijn ongeveer 3 miljoen euro exploitatiewinsten en 2,5 miljoen euro winst uit de verkoop van het paviljoen.

Private partners die aanwezig waren in het paviljoen hebben een heel mooie omzet kunnen realiseren en hiermee hun producten op de kaart gezet op een sterk groeiende Chinese markt. Ik geef enkele cijfers. De souvenirshop verkocht bijna 500 000 artikelen met een waarde van 1,7 miljoen euro, de Chocolate Corner en de Chocolate Shop verkochten 400 000 dozen pralines met een waarde van 3,6 miljoen euro, de Diamond Corner verkocht 5,21 miljoen euro aan diamanten en het biercafé en het restaurant brachten 2,76 miljoen euro op met meer dan 100 000 couverts en take-aways in de tuin.

Het volledige positieve saldo van de Belgische deelname aan de Wereldtentoonstelling wordt ingeschreven op het Fonds voor de Organisatie van Internationale Tentoonstellingen bij de FOD Economie.

Het samenwerkingsprotocol tussen de federale overheid en de regio's en Gemeenschappen legt de algemene coördinatie bij het commissariaat-generaal van de Belgische regering voor de Wereldtentoonstelling en verwijst expliciet naar het koninklijk besluit van 15 juni 2001 tot oprichting van dit commissariaat-generaal.

Daarnaast bepaalt het samenwerkingsprotocol ook de financiële bijdragen van de federale overheid, de Gemeenschappen en het Gewest. Dat gaat in casu via het Fonds voor de Organisatie van Internationale Tentoonstellingen.

Het fonds is een begrotingsfonds, opgenomen in de tabel bij de wet tot oprichting van begrotingsfondsen. Het is bestemd om de ontvangsten te beheren, voortvloeiend uit stortingen van derden, evenals alle andere ontvangsten, verwezenlijkt ingevolge de uitoefening van de opdracht van de commissariaten van de Belgische regering bij internationale tentoonstellingen.

De financiële middelen van het fonds kunnen alleen worden gebruikt voor uitgaven en allerhande kosten, voortvloeiend uit de deelname van ons land aan internationale tentoonstellingen.

Het positief saldo van de deelname blijft dus beschikbaar bij het Fonds voor de Organisatie van Internationale Tentoonstellingen. Het kan worden gebruikt voor de financiering van de deelname aan een volgende internationale tentoonstelling zoals in Yeosu, Zuid-Korea in 2012, in Milaan, Italië in 2015 of andere.

Dit is een beslissing die in samenspraak wordt genomen met de regio's, de Gemeenschappen en de federale overheid, in het Overlegcomité.

De verkoop van het Belgische paviljoen aan de Chinese vastgoedgroep Chin Dao, ChinaWay Group, werd afgerond. Het verkoopcontract werd in goede orde ondertekend. De koper heeft zijn verplichtingen naar behoren uitgevoerd. De huidige koper is een private onderneming die zelfstandig kan optreden. In tegenstelling tot vorige publieke kandidaat-kopers is mogelijk verzet van de Chinese autoriteiten uitgesloten.

Het toerismeagentschap voor Wallonië in Brussel heeft het initiatief genomen om een aantal van de technologische hoogstandjes van het Belgisch paviljoen op de tentoonstelling nieuw leven in te blazen op de tentoonstelling Shanghai2010@Mundaneum.Mons.

Het gaat om een volledig nieuwe tentoonstelling waarin de sterke realisaties uit Vlaanderen, Wallonië en Brussel op een interactieve manier worden geïntegreerd. Het geheel maakt ook deel uit van de campagne van Mons als Europese culturele hoofdstad in 2015 en de kandidatuur van Luik voor een internationale tentoonstelling in 2017.

Er werd geen financiële bijdrage gevraagd voor het hergebruik van de technologieën uit het paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Shanghai.

06.04 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is goed te horen dat ditmaal de verkoop werd afgerond en definitief is, in tegenstelling tot de vorige, mislukte verkoop, wat natuurlijk een vervelende zaak was.

Ik ben ook onder de indruk van de cijfers die u bekendmaakt, met name een raming van 5,5 miljoen euro min de kosten voor de ontmanteling, die, naar ik veronderstel, nog niet bekend zijn.

Zijn bedoelde kosten ook in de raming opgenomen? Is er al rekening gehouden met de geraamde kosten van de ontmanteling?

06.05 Minister Vincent Van Quickenborne: Ja inderdaad, wij hebben met voornoemde kosten rekening gehouden. Het zijn natuurlijk nog geen precieze bedragen. Wij moeten de facturen nog krijgen.

Eenmaal de facturen gekend zijn, kan het bedrag van 5,5 miljoen euro nog enigszins wijzigen. Het eindbedrag zal echter in voormelde grootteorde liggen.

06.06 Peter Luykx (N-VA): Er blijft dus wellicht een beperkte foutenmarge.

Ik ben ook blij dat bij de besteding van het bedrag de Gewesten, de regio's, voluit zullen worden betrokken.

06.07 Liesbeth Van der Auwera (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de invoering van de elektronische maaltijdcheque" (nr. 1748)

07 Question de Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'introduction du chèque-repas électronique" (n° 1748)

07.01 Liesbeth Van der Auwera (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de elektronische maaltijdcheque is in werking getreden sinds 1 januari van dit jaar. Het zou een administratieve vereenvoudiging zijn. De beroepsorganisaties maken zich echter grote zorgen, vooral over de uitwerking. Zij vrezen een serieuze stijging van de kosten, zowel voor de werkgever als voor de handelaars.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2010 bepaalt dat de directe en de indirecte kosten van de elektronische maaltijdcheques voor werkgevers en handelaars niet hoger mogen liggen dan de kosten van de papieren versie. Mijnheer de minister, op welke manier zullen uw diensten dat controleren? Met welke directe en indirecte kosten zullen uw diensten rekening houden?

Gedurende een overgangsperiode van drie jaar zal de elektronische maaltijdcheque naast de papieren maaltijdcheque blijven bestaan. Dat betekent, naast bijkomende administratie, ook extra kosten. Zou het niet beter zijn om die overgangsperiode korter te maken?

In dat koninklijk besluit wordt ook bepaald dat die maaltijdcheque binnen de twee dagen door de beheersmaatschappij aan de handelaars moet worden uitbetaald. Op dit ogenblik kiezen veel handelaars ervoor om pas na twintig dagen uitbetaald te worden, omdat zij dan geen transactiekosten betalen. Kunt u ervoor zorgen of garanderen dat die verplichte snelle betaling niet zal leiden tot hogere kosten voor de handelaars? Indien u die garantie niet kunt geven, is het dan niet beter om het tijdstip van uitbetaling door de handelaars zelf te laten kiezen?

Kunnen de betalingen met de elektronische maaltijdcheque via de bestaande betaalterminals bij de handelaars gebeuren? Moeten de handelaars extra kosten maken om de betaalterminal aan te passen? Wat met de duizenden handelaars die niet over een betaalterminal beschikken? Is het mogelijk om voor hen een eenvoudige, goedkope maaltijdchequeterminal te ontwikkelen?

07.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van der Auwera, de berekening van de directe en indirecte kosten zal gebeuren aan de hand van het standaardkostenmodel, dat door verschillende EU-lidstaten, ons land en de Europese Commissie wordt gebruikt om administratieve lasten te berekenen.

U vindt ter zake meer informatie op de website van de DAV, de Dienst voor Administratieve Vereenvoudiging.

Zullen de volgende handelingen aanleiding geven tot directe of indirecte kosten? Controle op de aankoop van voeding, controle op de geldigheid van de maaltijdcheque, controle van de vervaldatum en van de waarde, omrekening van het kasticket in euro naar maaltijdcheque, verschil tussen betaling met maaltijdcheque en saldo van de rekening, pakket maaltijdcheques per klant bundelen en bedrag noteren, kassaopmaak, sorteren per uitgever, sorteren op zichtwaarde, intrestverlies, inningen met vijftien dagen, controle van de stortingen, kostprijs van de aangetekende brief, opsturen naar uitgever per aangetekende brief, verlies of diefstal van maaltijdcheque, huur van de terminal, abonnements- en transactiekosten en afrekening. Al deze elementen zullen in rekening worden genomen om de kosten van een maaltijdcheque op papier versus een elektronische maaltijdcheque te berekenen. Alle handelingen kosten immers geld. Cheques per aangetekende brief opsturen, kost geld. Valt de aangetekende verzending weg, dan is er een kostenelement minder.

De regeling betreffende de maaltijdcheques in elektronische vorm wordt aan een evaluatie onderworpen, en zulks drie jaar na de inwerkingtreding ervan, door de bevoegde inspectiediensten alsook door de Nationale Arbeidsraad, de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO en de Raad voor het Verbruik. De overgangstermijn is er gekomen op vraag van de sociale partners. Zij hebben daartoe beslist.

Indien uit voormelde hoek de vraag komt om de termijn in te korten, wil ik het verzoek zeker ondersteunen. Zij zullen er echter akkoord mee moeten gaan.

Trouwens, het feit dat een papieren maaltijdcheque naast de elektronische versie blijft bestaan, is ook een vraag van de sociale partners. In de krant wordt er af en toe kritiek op gegeven, maar zij zijn het die daarom hebben gevraagd. Ik heb het niet gevraagd. Zij hebben het gevraagd.

De kortere terugbetalingstermijn is op vraag en met goedkeuring van de handelaars zelf via de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO in de regelgeving opgenomen. De Hoge Raad was zelf voorstander om de terugbetaling onmiddellijk te laten gebeuren. Ik citeer ter zake uit het advies van de Hoge Raad: "Gezien de aard van de elektronische betalingen, dient de terugbetaling van elektronische maaltijdcheques onmiddellijk te gebeuren, met andere woorden de dag zelf van de verrichting, en dit zonder bijkomende kosten."

Wat betreft de invloed daarvan op de kosten, dit mag in geen geval meerkosten veroorzaken ten opzichte van de papieren maaltijdcheques, zoals daarnet toegelicht.

De regelgeving voorziet uitdrukkelijk dat de uitgevers van elektronische maaltijdcheques moeten gebruikmaken van bestaande terminals. Dit heeft voor gevolg dat de meeste winkeliers in geen specifieke infrastructuur moeten voorzien.

De grootdistributie kan namelijk volledig gebruikmaken van haar bestaande terminals. Wat betreft de kleinhandel, wijzen de cijfers van de Nationale Bank van België uit dat vandaag 85 % van de kleinhandel acceptatie kent van debetkaarten.

Voor de winkeliers die nog geen terminal hebben, zal worden gewerkt met een eenvoudig en goedkoper alternatief dan de duurdere en gesofisticeerde toestellen. Wij denken dan onder meer aan de betaling per gsm, aangezien het gsm-toestel stilaan is ingeburgerd in dit land en ook een kleinhandelaar over een dergelijk toestel beschikt. Het lezen van de elektronische maaltijdcheque zal dan gebeuren via het gsm-toestel van de handelaar in kwestie.

07.03 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb een bedenking die u hopelijk deelt. Als u het antwoord van de sociale partners vraagt of de adviezen van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen leest, houdt u dan wel de belangen van de kleine zelfstandigen zoals eenmanszaken, voedingszaken en kleine eetgelegenheden in het achterhoofd?

Ik ken er genoeg en ik durf zelfs te betwijfelen dat 85 % van de kleine zelfstandige zaken, de eenmanszaken, in het bezit zijn van een terminal. Dat is een bezorgdheid die ik hier meegeef en die ik vooral hoor vanuit de hoek van de kleine zelfstandigen.

Wat gsm-toepassingen betreft, u zult zelf wel weten dat die toepassingen moeilijk genoeg zijn en dat u daarop ook niet hoeft te rekenen.

Ik meen dat dit voor de kleine zelfstandigen administratieve meerkosten betekent en dat het aangewezen is de evaluatietermijn van drie jaar in te korten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de inbreuk op de soldenwet door winkelketen Zeb" (nr. 1749)**

08 **Question de Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la violation de la loi sur les soldes par la chaîne de magasins ZEB" (n° 1749)**

08.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): (...)

Er werd zelfs door ZEB aangekondigd dat het de sperperiodes aan zijn laars zou lappen, net zoals de vorige jaren. Men is daar ook gewoon mee doorgegaan, niettegenstaande daarop heel wat kritiek kwam.

Mijnheer de minister, hoe kan het dat die keten al drie opeenvolgende sperperiodes de wet aan haar laars kan lappen? Wat zult u doen als morgen ook andere winkelketens kortingen beginnen aan te bieden tijdens de lopende sperperiode? Welke maatregelen kunt of zult u nemen om onmiddellijk een einde aan de inbreuken te maken?

De sperperiode zorgt er immers voor dat grote winkelketens de koopkracht van de consument niet volledig opconsumeren voor de solden zijn begonnen. Voor de kleinere modewinkels vormt de verkoop tijdens de solden immers een belangrijk deel van hun jaaromzet.

Mijnheer de minister, ook hier verwoord ik weer de bekommernis van de kleinere zelfstandigen, die zich gehekeld voelen door een grote keten, die zomaar publiek kan verklaren dat ze de wetgeving volledig aan haar laars lapt.

08.02 **Minister Vincent Van Quickenborne**: Collega, de omzetting van de Europese richtlijn betreffende oneerlijke handelspraktijken heeft al heel wat inkt doen vloeien, ook al voor de uitvaardiging van de wet van 6 april 2010, die we hier hebben aangenomen. Het standpunt van de Belgische regering, dat ook aan de Europese Commissie is meegedeeld, is duidelijk en wordt gehandhaafd, zolang het Europees Hof zich niet in tegengestelde zin heeft uitgesproken. Dat standpunt houdt in dat de bepalingen inzake solden en sperperiode compatibel zijn met de Europese regels, omdat ze er in de eerste plaats op gericht zijn de belangen van en het evenwicht tussen ondernemingen veilig te stellen. In de lijn van het standpunt treden de diensten van de Economische Inspectie dan ook op tegen inbreuken op de regels over de sperperiode en de solden. De genoemde winkelketen contesteert het officiële standpunt en de processen-verbaal.

Zoals het betaamt in onze rechtsstaat, is het de rechterlijke macht, die het laatste woord heeft. Er zijn al diverse rechtszaken gevoerd tot op het niveau van beroep en het is het Europees Hof, dat een antwoord zal geven op een prejudiciële vraag met betrekking tot de verenigbaarheid van de sperperiode met het Europese recht.

Ik meen dat de juridische middelen die mij en mijn administratie ter beschikking staan, voorlopig zijn uitgeput, in afwachting van het arrest van het Europees Hof van Justitie. Op korte termijn kunnen de kwetsieuze praktijken niet onmiddellijk worden stopgezet, ook gelet op uitspraken die desgevallend zijn

gebeurd. Wel lijkt het mij nuttig dat de controlediensten verder blijven vaststellen dat ondernemingen de betwiste regels niet naleven.

In dat verband kan worden meegedeeld dat de Economische Inspectie tijdens de afgelopen sperperiode van 6 december tot 2 januari in totaal 3 742 controles heeft uitgevoerd. Dat waren er niet minder dan in de vorige periodes. Integendeel, aangezien de sperperiode nu korter was, is het aantal controles relatief gezien toegenomen, op mijn uitdrukkelijke vraag. De controles gaven aanleiding tot het opstellen van 56 pro justitia's, hetgeen neerkomt op 1,5 % van het aantal controles.

Tot slot controleert de Economische Inspectie thans tijdens de soldenperiode tot en met 31 januari de realiteit van de aangekondigde prijsverlagingen. Daarmee willen we de consument beschermen, die niet mag worden misleid door fictieve kortingen.

Ik voeg er nog aan toe dat een winkelketen inderdaad weigert zich bij de wetgeving neer te leggen. Aangezien de uitspraak van het Europees Hof pas verwacht kan worden in 2012 en de regering met de Economische Inspectie duidelijk blijft zeggen dat er bij overtreding wordt opgetreden en pv zal worden opgesteld, en het aan het bedrijf in kwestie is om naar de rechtbank te gaan, zal het merendeel van de winkels, vermoed ik, zich aan de sper- en soldenperiode houden, minstens zolang Europa niet heeft gesproken. Het is onze plicht om dat ook te doen.

Ik denk dat het niet zo'n vaart zal lopen dat in de volgende periode in de zomer bijvoorbeeld plots vele bedrijven ZEB zullen volgen. Het is, mijns inziens, een individuele actie, die ik overigens betreurt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Liesbeth Van der Auwera

Présidente: Liesbeth Van der Auwera

09 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "het gebruik van de Europese overschrijvingsformulieren door kmo's en zelfstandigen" (nr. 1905)

09 Question de M. Peter Logghe à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "l'utilisation des formulaires de virement européens par les PME et les indépendants" (n° 1905)

09.01 Peter Logghe (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het is een zaak waarover ik in het verleden ook reeds een vraag gesteld heb.

De banken zijn sinds 1 januari 2011 overgestapt – wij zullen het allemaal geweten hebben - van de nationale overschrijvingsformulieren, trouwens ook elektronisch, naar de Europese betaalformulieren, de SEPA. Bedoeling is dat alle overschrijvingen op die gestandaardiseerde manier gebeuren en dat alle actoren op de financiële markt, consumenten en bedrijven, zich voortaan van die betalingsmanier bedienen. De oude, nationale overschrijvingsformulieren zijn trouwens bij een aantal banken gewoon van het scherm gehaald en kunnen slechts met een aantal manipulaties te voorschijn worden gehaald.

Nochtans, uit cijfers van het Syndicaat der Zelfstandigen en KMO zou blijken dat 57 % van de bedrijven, vooral zeer kleine en kleine bedrijven, niet klaar is voor de overstap en nog steeds de oude, nationale overschrijvingsformulieren gebruikt, terwijl de klanten de Europese gegevens nodig hebben om juridisch correct te kunnen betalen. Wij zitten daar dus met een probleem.

Mijnheer de minister, ten eerste, bevestigt u de cijfers van dit syndicaat van zelfstandigen? Hebt u ook de indruk dat toch heel wat zelfstandigen en kmo's niet klaar zijn voor de omzetting naar Europese overschrijvingsformulieren?

Ten tweede, kunt u zeggen wanneer u of uw diensten berichten ontvangen hebben dat de markt, en dan bedoel ik vooral de kleine en zeer kleine bedrijven, niet kunnen volgen of met moeite kunnen volgen?

Ten derde, wat zijn de juridische gevolgen van het feit dat ze niet kunnen volgen? Op welke manier kunnen consumenten hun rekeningen op een juridisch correcte manier betalen als zij niet beschikken over die

Europese betaalformulieren, via die bedrijven?

Ten vierde, worden er door u op Europees vlak stappen gezet om eventueel een verlengde overgangsperiode in te lassen? Hoe ziet u dat? Bent u daarvan voorstander?

Wordt er over dit alles met de sector gecommuniceerd? Ik blijf mij de vraag stellen hoe het komt dat 57 %, toch niet weinig, van de bedrijven niet klaar is, terwijl men over SEPA reeds jaren praat en onderhandelt. Is er voldoende overleg met de sector gepleegd?

Ik stel bijvoorbeeld vast – dat is een kleine uitbreiding bij mijn vraag, mijnheer de minister – dat de IBAN-code meestal wel is afgedrukt, dat de bedrijven die meestal wel meegeven, maar dat ze weleens de BIC-code durven te vergeten. Men zit daar dan met een probleem, men heeft dan maar gedeeltelijke informatie, men moet dan beginnen bellen, die weten het dan ook niet, die moeten dan naar de bank bellen enzovoort. Wij zitten daar toch met een aantal vragen en problemen.

09.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mevrouw de voorzitter, collega, eerst en vooral moet ik zeggen dat de banken die actief zijn in ons land, reeds gestart zijn met het aanbieden van de Europese overschrijving in januari 2008. Vanaf dat moment konden bankklanten via pc-banking of via de self-bank Europese overschrijvingen lanceren. Zij konden ook ingevulde nieuwe SEPA-overschrijvingsformulieren afgeven bij hun bank voor verwerking.

Sinds 1 januari worden de papieren, nationale oranje overschrijvingsformulieren niet meer aanvaard. Men kan ze via pc-banking nog intikken. Het is op termijn de bedoeling dat binnen Europa alle betalingen via een overschrijving op een Europese en gestandaardiseerde manier gebeuren. Hiertoe heeft de Europese Commissie op 16 december 2010 een voorstel van verordening gelanceerd waarin vanaf een te bepalen datum de oude nationale betaalstandaarden worden afgeschaft.

Onder het voorzitterschap van de gouverneur van de Nationale Bank van ons land begeleidt en coördineert het Steering Committee over de toekomst van de betaalmiddelen sinds het jaar 2006 de implementatie van SEPA in ons land. De Nationale Bank kan het door u geciteerde cijfer niet bevestigen. Het is ook niet omdat een ondernemer oude Belgische overschrijvingen gebruikt voor zijn betalingen dat hij of zij niet klaar is voor SEPA. Wat de Nationale Bank wel kan bevestigen, is dat het aantal overschrijvingen dat momenteel in het Europese formaat wordt verwerkt, momenteel ongeveer 33 % van het totaal aantal verwerkte overschrijvingen in België bedraagt. Ons land staat daarmee vooraan in Europa, waar een gemiddelde score van minder dan 10 % wordt gehaald.

Het bovenvermelde Steering Committee over de toekomst van de betaalmiddelen heeft al drie voortgangsrapporten uitgebracht waaraan alle betrokken actoren hebben meegewerkt, ook de federaties van kmo's. Tot nu toe werd binnen dit comité geen melding gemaakt van het aantal zelfstandigen of kmo's dat niet klaar zou zijn. Zoals gezegd, zijn alle banksystemen aangepast om SEPA-overschrijvingen te verwerken. Het feit dat men nog oranje nationale formulieren gebruikt, betekent niet dat men niet klaar is voor SEPA.

U heeft ondertussen gemerkt dat men quasi geen oude Belgische overschrijvingsformulieren meer ontvangt. Mocht er nog een opduiken, dan kan men dat nog steeds intikken in de meeste pc-toepassingen van de bank. Ik kan trouwens ook aanstippen dat de meeste banken via hun pc-banking toelaten om louter op basis van de gegevens op het Belgische overschrijvingsformulier automatisch een correct ingevulde SEPA-overschrijving voor te stellen. Over juridische problemen moeten wij ons momenteel dan ook niet uitspreken. Momenteel is er in geen juridisch afdwingbare einddata voorzien. Het nieuwe voorstel van verordening van de Europese Commissie rekt op ongeveer anderhalf jaar om de verordening te laten goedkeuren door het Parlement en de Raad, om de inwerkingtreding een jaar later te starten. Dat maakt een periode van ongeveer 2,5 jaar waarin de actoren zich kunnen voorbereiden. Dit is toch een vrij lange periode.

Ten slotte, zoals in punt 2 gezegd, is het het Steering Committee over de toekomst van de betaalmiddelen die de opvolging doet.

De Nationale Bank nodigt daartoe alle actoren uit die erkend zijn op dat vlak, met inbegrip van de beroepsorganisaties van de zelfstandigen. We hebben dus een hele lijst van deelnemers, waar ook de bedrijvenorganisaties in zitten, zoals UNIZO en UCM. Ook het NSZ wordt uitgenodigd, maar is de laatste tijd niet meer gekomen, volgens de informatie die ik gekregen heb.

Het Steering Committee heeft alle informatie meerdere malen aan de federaties doorgestuurd en hulp geboden bij de communicatie.

09.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, het belangrijkste antwoord is dat er geen juridische gevolgen hangen aan het voorlopig niet-gebruik van SEPA.

Te uwer informatie, het is mij al een paar keer opgevallen, als het IBAN-bankrekeningnummer ingetypt wordt van bedrijven op dit grondgebied, dat er niet onmiddellijk nood is aan de BIC-code. Echter, als het gaat over internationale bedrijven, en men heeft de BIC-code niet, dan zit men vast. Dat bevestigt dus een beetje wat u zegt.

Het blijft een interessante materie, en ik blijf ze in elk geval opvolgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de nood aan een overnameagentschap" (nr. 1952)

10 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la nécessité d'une agence de reprise" (n° 1952)

10.01 Peter Logghe (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de aanleiding voor deze vraag is de spionagezaak bij Renault in Frankrijk, u wellicht niet onbekend. Een aantal bestuursleden zouden belangrijke informatie betreffende accu's en de motor van nieuwe elektrische voertuigen aan China hebben doorverkocht. Er staan natuurlijk nog grote vraagtekens achter. In de nasleep van deze belangrijke bedrijfsspionagezaak wordt er op verschillende niveaus gepleit voor een overnameagentschap, er wordt met andere woorden gepleit voor een betere bescherming van Europese sleuteltechnologie, in het verlengde van het Amerikaanse agentschap dat door de Amerikaanse federale regering werd opgezet. Het is een agentschap dat moet oordelen of een overname kan worden toegelaten.

Werden er onder het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie stappen gezet in de richting van de oprichting van een overnameagentschap? Zo niet, kunt u dan binnen de Europese Unie een voorstel in die zin ontwikkelen? Bent u zinnens om dat te doen?

Als liberaal bent u wellicht niet meteen gewonnen voor allerlei regelgevingen die het economische leven beperken of zouden kunnen beperken. U bent natuurlijk voor het vrije verkeer van mensen, goederen en kapitaal. Wat denkt u van de vraag om een overnameagentschap op Europees vlak, of eventueel op Belgisch vlak, in het leven te roepen?

Zou het niet nuttig zijn om in afwachting van de oprichting van een Europees overnameagentschap, gesteld dat het er ooit zou komen, de oprichting van een federaal overnameagentschap te overwegen? Welke middelen heeft de federale overheid momenteel om overnames van hoogtechnologische bedrijven, bedrijven met technische of andere waardevolle kennis, tegen te houden? Volgens mij heel weinig, maar ik hoor het graag uit uw mond.

10.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mevrouw de voorzitter, collega, de aanleiding van uw vraag is ongetwijfeld het interview dat is verschenen in de krant *Le Figaro*, met Europees commissaris voor Industrie en vicevoorzitter van de Europese Commissie, de heer Antonio Tajani, naar aanleiding van een bilateraal bezoek aan Frankrijk.

Het is een persoonlijk idee om een Europese autoriteit op te richten die kan toezien op de strategische en industriële belangen in geval van overname. Ik heb navraag gedaan, maar blijkt dat daarover geen overleg is gepleegd in het College van Europese commissarissen en dat de diensten van de Europese Commissie evenmin op de hoogte zijn van zo'n initiatief. Enkele Europese lidstaten hebben bovendien negatief gereageerd op deze suggestie.

Het programma van het Belgisch voorzitterschap, in het bijzonder van de Raad voor Concurrentievermogen, is voorbereid tijdens het eerste semester van 2010 in nauw overleg met de verschillende bevoegde Europese commissarissen, onder meer met de heer Tajani.

Precies door onze prioriteiten af te stemmen op het werk van de Europese Commissie zijn een groot aantal dossiers succesvol geweest. De idee van een Europese overnameautoriteit is nooit ter sprake gebracht. Referentiekader inzake investeren en overnames is de OESO-verklaring inzake internationale investeringen en multinationale ondernemingen, die ook van toepassing is in alle EU-landen. Hierin is bepaald dat een buitenlandse gecontroleerde onderneming die een overname of investering wil doen dezelfde behandeling moet krijgen als een binnenlandse gecontroleerde onderneming. Deze OESO-verklaring biedt de landen-leden de mogelijkheid om binnen hun nationale politiek voor het aantrekken van buitenlandse investeringen, de begrippen nationale veiligheid en strategische sectoren zelf in te vullen als uitzondering op de toepassing van de nationale behandeling. Daarnaast bestaat ook de OESO-richtlijn inzake nationale veiligheid van mei 2009.

Ons land heeft een zeer open economie. Buitenlandse investeringen leveren een positieve bijdrage tot onze economische groei, de technologische ontwikkeling en de competitiviteit. Daarom heeft ons land geen bijkomende initiatieven genomen om de overnamemogelijkheden voor buitenlandse investeerders in te perken. Ik zal dat ook niet doen. Bovendien is de bescherming van het economisch en wetenschappelijk potentieel in ons land een permanente bezorgdheid in geval van een overname. De staatsveiligheid heeft de taak om de industriële en wetenschappelijke centra te sensibiliseren en bij te staan in de verdediging tegen spionagepogingen en eventuele dreigingen vanuit het buitenland.

Om samen te vatten, de OESO-richtlijn functioneert goed. Wij hebben van die richtlijn trouwens onlangs nog gebruikgemaakt om in de zaak Brink's te verifiëren of het bedrijf, een multinationale onderneming, zich wel degelijk aan de richtlijn heeft gehouden. In die richtlijn wordt ook expliciet in uitzonderingen voorzien voor strategische sectoren en nationale veiligheid. Er wordt op toegezien door onze staatsveiligheid. Verder dan dat lijkt het mij echter onverstandig, omdat het onze economie zou schaden – u weet dat wij een land van import en export zijn – en omdat ik denk dat dit niet gedragen wordt door andere Europese landen. Het is, naar ik denk, de persoonlijke mening van de commissaris. U weet echter hoe het zit met persoonlijke meningen van commissarissen.

10.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt natuurlijk gesproken als een echte liberaal. U had het over de OESO-richtlijn inzake de nationale veiligheid en de strategische instellingen. U zegt dat België een typisch open economie is. Inderdaad, maar dat heeft zijn voordelen en natuurlijk ook zijn consequenties op een aantal vlakken.

Het is niet onbelangrijk erop te wijzen dat ook een typisch open economie – dat beweren zij toch zelf – als de Amerikaanse het toch nodig vindt zo'n agentschap op te richten met de bedoeling beschermend op te treden ten opzichte van een aantal sectoren.

Wij moeten er wel aandacht voor hebben dat wij op het vlak van energie nog weinig in handen hebben. Met uitzondering van een paar banken hebben wij ook in die sector alles uit handen gegeven. Dat maakt ons kwetsbaar op een aantal gebieden.

Wij zijn een open economie, goed, dat biedt ons een aantal voordelen, maar het plaatst ons ook voor een aantal uitdagingen. Wanneer wij het daarover hebben, zitten wij volop in een ideologisch debat. Dat kan onmogelijk de strekking van mijn vraag zijn. Ik dank u dus voor uw antwoord, mijnheer de minister.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.34 uur.
La réunion publique de commission est levée à 15.34 heures.*